

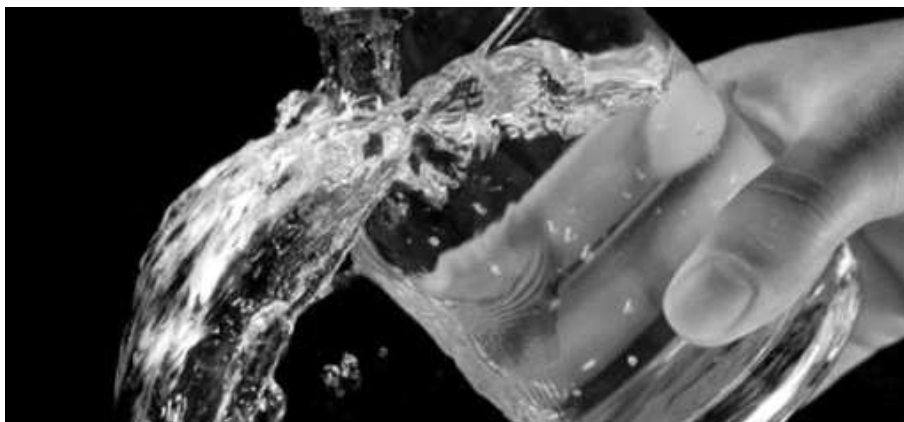

Zpravodaj

BJB Brniště

květen 2014

7. ročník

*„Kdo by se však napil vody,
kterou mu dám já, nebude žíznit navěky.
Voda, kterou mu dám,
stane se v něm pramenem,
vyvěrajícím k životu věčnému.“*

Jan 4:14

Milí bratři a milé sestry,

jak jste jistě viděli, zdi naší modlitebny byli v uplynulém měsíci vyzdobeny fotografiemi a obrázky klientů občanského sdružení Paprskovec z Prahy. Jednalo se o putovní výstavu, která má za účel seznámit společnost s lidmi s mentálním a fyzickým postižením a pomoci jim získat peníze na jejich činnost.

Už někdy před vánocemi přišla z VV naší BJB nabídka možnosti uspořádat tuto výstavu v prostorách modliteben našich sborů. Tento projekt mě nesmírně zaujal, ale musím po pravdě přiznat, že jsem na to neměla víru. „K čemu to bude. Tady moc lidí nepřijde, tady nic moc nevybereme.“ Přesto mi projekt nešel z mysli a tak jsem tuto nabídku umístila na stránky našeho Zpravodaje v naději, že do toho snad někdo půjde.

Jak jsem se později dozvěděla, Růženka Kucová byla emailem také o této možnosti informována, ale neměla odvalu cokoli navrhnout. Když se pak nabídka objevila ve Zpravodaji, bylo to jako znamení a už nemohla odolat a přišla s návrhem výstavu u nás uspořádat, že si otevírací dobu a péči o průběh výstavy vezme na starost. A tak se to rozjelo.

Já jsem dostala na starost to vše domluvit s OS Paprskovec. A tak jsem učinila nesmělý dotaz, zda by výstava u nás mohla být 14 dní v dubnu (měla jsem touhu, aby tu byla o Velikonocích, že to by snad někdo přišel). Jelikož jsem si myslela, že mají nabitý kalendář zájemci, prosila jsem ještě o nějaký termín v září. A předem jsem upozorňovala, že jsme na vesnici a asi velký finanční zisk z nás nebude, ale že je chceme alespoň symbolicky povzbudit.

Překvapila mě odpověď. Duben byl volný. Dokonce měla výstava zrovna končit 31.3. tady někde poblíž a tak přišla nabídka hned tentýž den instalovat výstavu u nás a že běžně je alespoň na 3 týdny, ale záleží na nás. Viděla jsem v tom Boží ruku. Výstava je tu za rohem, nemusí se z daleka přivážet a může tu být až do Velikonoc. A tak jsme do toho šli.

Musím přiznat, že mi v naší modlitebně bylo nějak veseleji s těmi fotografiemi a obrázky na zdích. Jen člověk vešel do chodby, usmívali se na něj tváře „blahoslavených“ dětí. Děti, které společnost v minulosti zavírala daleko od společnosti, děti, které po revoluci stále složitě hledají do společnosti cestu, především k lidským srdcím. Ale oni nic z toho nevnímají. Nemají starosti. Ze všeho se radují, ze všedních věcí, které my už ani snad nevnímáme. Krásně se usmívají, neznají přetvářku, lež, nenávisť..., věci tolik běžné v naší „vyspělé“ společnosti. Jsou šťastní ve své jednoduchosti - blahoslavení chudí duchem, neboť jejich jest království nebeské (Mat 5:3 Kral. překlad). Kolik bychom se od nich mohli učit o radosti, důvěře, lásce...!

Pravdou je, že lidí na výstavu zavítalo opravdu hodně málo. Ale když nás Pán Bůh volá k nějakému úkolu, nechce, abychom hleděli

na kvantitu - množství lidí, ale touží po naší poslušnosti, lásce a touze oslavit Jeho samotného. A tak i on ocenil naši věrnost a požehnal. Požehnal nejen jak už jsem zmínila těmi úsměvy dětí, které nás mohly povzbudit a vést k zamyšlení nad zbytečností našich starostí a kolik obyčejné krásy a radosti nám kvůli nim uniká, ale požehnal také finančně.

Když jsme výstavu uklízeli, poprosila jsem, zda bychom mohli být informováni, kolik se u nás vybralo. Když jsem četla druhý den v emailu odpověď, vyhrkly mi do očí slzy nad Boží milostí. Vybralo se 6190,- Kč, což byl prozatím (myslím, že výstava běží od října) absolutní rekord výstavy. (Díky Bohu za Velikonoční koncert, který byl pro nás hlubokým kulturním, ale především duchovním zážitkem, a velkou měrou díky sbírce přispěl k této částce.)

A já neměla víru!!! Šla jsem do toho více méně pouze z poslušnosti. Byla jsem zahanbena a zároveň povzbuzena. Pán Bůh se přizná i k naší nevěře nebo malé víře, jen když jsme byli poslušní.

A tak je dnešní úvodník více méně svědectvím, ale může nás vést v mnohém k zamyšlení například nad tím, co se naučit o starostech a radosti od „chudých duchem“ a jak je to s naší vírou a poslušností, ale také o Boží milosti zase z jiného úhlu.

Přeji vám slunný květen a abyste mohli vidět více radostí a krás kolem sebe namísto starostí a abyste nacházeli odvahu k poslušnosti Bohu a tak mohla růst vaše víra ve světle Boží milosti.

Pokoj vám.

Martina Matysová

OHLASY ZE STARŠOVSTVA

Ohlasy ze setkání staršovstva v dubnu

- Setkání jsme začali společným ztišením u Božího slova a modliteb
- Naplánovali jsme shromáždění a akce na měsíc květen
- Společně jsme prošli některé pastorační otázky
- Byli jsme informováni o vývoji webových stránek a zateplení půdních prostor modlitebny
- Byli jsme informováni o možném dalším křtu v našem sboru

Za staršovstvo zapsala

Martina Matysová

Jak jsme prožili Finanční kompas

Stalo se to, čeho jsme se trochu obávali, skončilo 10 lekcí biblického studia financí – Finanční kompas. Bude nám chybět. Hlavně setkávání nad Biblií, povídání o životě s Bohem, o životě našich rodin, o vlastních postojích...

Když to shrnu do pár slov, přijali jsme mnohonásobně více, než jsme očekávali, alespoň my dva s Bohoušem určitě. Po přečtení první kapitoly jsem si říkala, že to naše

finanční problémy nejspíš nevyřeší, protože rozpočet naší rodiny byl tak jednoduchý a tak napjatý, dluhy stále ještě máme, splácíme průběžně a pravidelně, ale přineslo nám to tolik povzbuzení, tolik podnětů k hlubokému zamyšlení nad celým naším životem, srovnání, jak ho vidí me a jak ho vidí Bůh a co chce, abychom změnili.

Naučili jsme se mimo jiné, že vše patří Bohu, všechny peníze na světě i všechna práce. Bůh je můj zaměstnavatel a všechno mohu a mám dělat pro něj, jako by to nebylo lidem, ale Pánu.

Také mě oslovilo, že bohatství ani chudoba nejsou samy o sobě špatné, ale že nás Bůh skrze jedno i druhé formuje a dává růst. Kolikrát jsem propadala sebelítosti, ale uvědomila jsem si, že se musím učit vděčnosti – každý den. „Máme-li jídlo a oděv, spokojme se s tím.“ 1.Tim 6,8. „Naučil jsem se být spokojen s tím, co mám. Dovedu trpět nouzi, dovedu mít hojnost.“ Filip. 4,11.

Bůh také proměnil a stále mění náš vztah k práci. Můžeme a máme ji vnímat pozitivně, protože to je to první, co světil Bůh Adamovi, aby pracoval a obdělával zemi.

Boží slovo nás na mnoha místech povzbuzuje, abychom byli věrní a poctiví i v malých věcech. A On se k tomu přiznává, život se začne měnit k lepšímu. Můžeme

počítat s Boží pomocí, protože On v tom všem chce být s námi.

Hodně se mi otevřely oči, co se týká dluhů. Kdybychom měli tyto postoje daleko dříve, ušetřili bychom si mnoho trápení. Krásná a povzbudivá byla kapitola o milosrdenství a dávání a velikým překvapením a povzbuzením pro mě bylo, když jsem viděla, kolikrát Bible mluví o spoření na horší časy.

Je toho hodně, co jsme přijali skrze studium Finančního kompasu, mnohé ještě doznívá v myslích a doufáme, že co nejvíce zakoření v našich životech. Poslední setkání jsme pojali slavnostně a společně jsme u Kamilky a Miloše Matysových grilovali. Bylo nám spolu hezky.

Zde ještě několik citací ze studijních materiálů, které mě oslovily:

- Peníze a majetek soupeří s Bohem o 1. místo v našich životech.
- Nepoctivost vždy ubližuje lidem. Obětí je vždy člověk.
- Dluh se spoléhá na zítřek. Když se zadlužujeme, počítáme s tím, že v budoucnu vyděláme dostatek peněz, že nepřijdeme o práci atd. Bible nás však před takovými předpoklady varuje.
- Starej se o své tělo, jako kdyby mělo žít věčně, a o svou duši, jako kdybys měl zítra zemřít.

Martina Berková

Nové výzvy

„(...) Snad pro nás Hospodin něco udělá. Vždyť Hospodinu nemůže nic zabránit, aby zachránil ať skrze mnoho nebo skrze málo.“ (1. Samuelova 14;6)

Směr Německo?

Milí sourozenci v Kristu,

chtěla bych se s Vámi podělit o jednu speciální oblast v mém životě – a tou je touha vyjet do zahraničí na pracovní stáž. Musím se vám přiznat, že ještě před rokem jsem se něčeho takového děsila. Představa, že bych se nacházela daleko od mých přátel, rodiny, města, kde mám zázemí, práci, studentskou službu, pohodlí a bezpečí, mě naplňovala úzkostí.

Ale Boží cesty nejsou zdaleka ty cesty, které bychom zvolili my, že ano? A to právě prožívám. Pán Bůh postupně, krok za krokem, měsíc po měsíci, lámal můj strach, pochybnosti a závislost na sobě samé. Nyní po měsících zvažování, podnětných rozhovorů s přáteli a kolegy, kteří již podnikli stáž v zahraničí, a modlitbách jsem se rozhodla: „Bože, jdu do toho, ale jen pod podmínkou, že Ty mě v tom nenecháš samotnou.“

A víte, že opravdu nenechal? Naopak, s každým dalším dnem mohu víc a víc žasnout, jak je ke mně Ježíš laskavý! Je také skutečný jediný svrchovaný Pán nad každou situací. Zařídil, že komunikace se zahraničním partnerem (archeologickým ústavem v Drážďanech) probíhá bezvadně. Referentka z naší fakulty mi dala dobré rady. Moje rodina to přijala nad očekávání dobře a fandí mi. Přátelé se za mě modlí a těší se, jaké požehnání to přinese mě i mému okolí. A já se také těším – až vám třeba za další rok budu moci vyprávět, jak to celé dopadlo.

Zatím jsem ve stavu před výběrovým řízením. Budu vám moc vděčná za modlitby – jednak za moji závislost v tom na Bohu a Jeho vedení, jednak za kladný průběh řízení, je-li to Boží vůle pro mě. Jeho záměry totiž nikdo a nic nezmaří.

Jana a další

Ještě bych vám chtěla přiblížit studentky, se kterými jsem v kontaktu a za které se modlím. **Jana** (na fotce) studuje 3. rokem chemii a biologii na Univerzitě Hradec Králové. Seznámili jsme se asi před dvěma měsíci na kolejích a hned jsme se skamarádily. Jsme obě dvě dost upovídané, takže brzy přišla řeč i na to, čemu věřím já a čemu ona. Mohla slyšet evangelium a vzala si ode mě Bibli, kterou občas čte. Prosím o modlitby,

aby Jana viděla potřebu přijetí Krista do svého života. Je z věřící rodiny, ale Boha zná jen z doslechu. Modlím se, aby také chtěla vyrazit s naší organizací v létě na englishcamp. Kéž je to pro ni příležitost setkat se s dalšími křesťany a více poznat Boha. Ale kdo ví, třeba se rozhodne pro Krista brzy.

Děkuji Bohu, že znám také za **Vlastu, Markétu, Domču** (studentky) a kolegyni z muzea **Pětu**. Budu vám vděčná za modlitby a prosby za ně.

Přeji vám pěkné jaro s Tím, který dává život, a budu se těšit, že vás opět v Brništi uvidím!

Markéta Mildeová.

Jak mnozí víte, studuji na Gymnáziu Mimoň. Má středoškolská léta se chýlí ke konci a to znamená, že mě čeká maturita. Přípravy na zkoušku z dospělosti jsou v plném proudu. Nechci nic podcenit, ale ani nechci spoléhat na své síly. Chci vložit maturitu do Božích rukou. Prosím vás tedy o modlitby za úspěšné složení maturity.

Nejprve se budou psát písemné části společné státní části: v pátek 2. května matematika, v pondělí 5. května čeština, v úterý 6. května angličtina. Ústní zkoušky se budou konat přibližně o dva týdny později, já přijdu na řadu ve čtvrtek 22. května odpoledne.

Kromě úspěšné zkoušky bych také ráda byla svědectvím i pro své spolužáky, třeba tím, že nebudu nervózní nebo že se spoléhám na Boha i v této zkoušce, a proto mám pokoj v srdci.

Po maturitě bych ráda pokračovala na vysoké škole, tomu však předchází přijímací řízení. I za tuto oblast se modlím.

A jelikož vysoká škola bude finanční zátěží pro rodinu, modlím se také za tátu. Od ledna je bez práce, podpora v nezaměstnanosti mu brzy skončí. Modlím se, aby měl větší elán do hledání. Modlím se také za jeho problémy s alkoholem. Ale hlavně, aby se ho Kristus dotýkal a měnil ho. Tato rodinná situace je pro mě impulsem k intenzivním modlitbám za něj a usvědčuje mě, jak málo jsem se za něj dříve modlila. Skoro si říkám, jestli se za něj nemodlím, jen abych byla během vysoké školy zajištěná. Ale i kdyby táta práci nenašel, věřím, že se o mě Hospodin postará i na vysoké škole také po finanční stránce.

Toto jsou tedy prosby, které v těchto dnech předkládám Hospodinu. Byla bych ráda, kdybyste se za tyto věci mohli modlit také. Je uklidňující vědět, že člověk v modlitebním boji není sám, ale má za sebou rodinu spolubojovníků.

A když tak vidím svoje hloupé starosti o prospěch, říkám si, abych nezapoměla taky na Růženku Krnáčovou a Petru Novozámskou. Myslete na ně prosím také.

Květa Kupková

VZPOMÍNKA

Vzpomínka na rodiče – sté výročí od jejich narození.

Moji rodiče, byť Češi, se narodili v Polsku, protože již jejich předci odešli pro svou víru začátkem 18. století z Čech kvůli pronásledování od katolíků. Někteří z těchto emigrantů založili v roce 1803 osadu Zelov, která se během let rozrostla v město a okolo vznikly další české vesnice. I po staletí zachovali víru a český jazyk. Český číst se učili z Bible kralické.

Maminka Lydie Pospíšilová se narodila 19. 5. 1914 a žila v Zelově. Tatínek Josef Matys se narodil 16.2. 1914 v Požděnicích u Zelova. Od dětství chodili do baptistického shromáždění v Zelově. Nejdříve do nedělní školy, pak do mládeže. V té době se rozhodli pro následování Pána Ježíše a na vyznání své víry byli pokřtěni. Zpívali oba v pěveckém sboru, maminka také hrála na mandolínu, tatínek na trubku. Maminka později dělala jednu z učitelek nedělní školky (měli tenkrát ve sboru asi 70 dětí) a tatínek pracoval v mládeži. Takže se dobře znali a v září 1936 byli oddáni v baptistické modlitebně.

Zanedlouho začala válka, život byl složitější, přesto jim Pán Bůh žehnal a v r. 1940 se jim narodila holčička Miruška. Pak na konci války v březnu 1945 se narodil syn Blahoš. A v tomto roce po skončení války přišla z české vlády nabídka, zda se Češi chtějí vrátit do Čech. Tenkrát se moc necestovalo, takže většina těchto Čechů nikdy v Čechách nebyla, ale stále měli v srdci, že je to jejich vlast. A tak tuto nabídku přijali. Všechno co měli, zanechali v Polsku a po dost strastiplné cestě jen s několika pytlí osobních věcí a dvěma malými dětmi se v listopadu 1945 přistěhovali do Brniště.

Tenkrát se do Čech přestěhoval téměř celý baptistický sbor ze

Zelova a pak tito křesťané založili v Čechách několik sborů. Protože se do Brniště přistěhovalo několik věřících rodin, ale neměli tu kazatele, tatínek se ujal služby kázání jako laický kazatel. Kázání si připravoval tak, že si večer přečetl text z Bible a pak o tom druhý den při práci na poli přemýšlel, večer si zapsal několik bodů a třeba další texty z Bible – měl k tomu Boží obdarování. Kázal většinou 2x v měsíci a další neděle k nám jezdili bratři z libereckého sboru. Takto sloužil 50 let! Myslím, že se držel slova: "Hlásej slovo Boží, ať přijdeš vhod či nevhod..." 2.Tim 4,2. Maminka tady už nevedla nedělní školu, ale sloužila zpěvem. Hlavní její služba a dar od Boha byla pohostinnost. Kam až moje paměť sahá, bylo jen málo nedělí, kdy bychom neměli nějakou návštěvu.

Já jsem se narodila v roce 1950 na začátku komunistické totality. Život v pohraniční vesnici v té době nebyl lehký, ale já jsem vždycky celý týden žila těšením se na neděli a na všechny strýčky a tetičky ve shromáždění. A samozřejmě na všechny svátky jsme se těšili nejvíce.

Moji rodiče byli obyčejní lidé, ale byli mi velkým příkladem vrozenou inteligencí (i když neměli ani celé základní vzdělání, protože nebyly podmínky) a svým životním postojem zůstat věrni Kristu za všech okolností. Díky Božímu vedení a příkladu svých rodičů jsme všechny tři děti mohly uvěřit v Pána Ježíše Krista jako svého Spasitele. A s Boží pomocí chceme i my jako naši rodiče být jeho svědky až do smrti, kdy si nás vezme Pán k sobě do svého království a kde se setkáme se všemi, kteří nás předešli.

Růžena Kucová

.....

MODLITEBNÍ CHVÍLE

Žalm 33

Zaplesejte, spravedliví, Hospodinu, přímým lidem sluší se ho chválit. Hospodinu vzdejte chválu při citaře, zpívejte mu žalmy s harfou o deseti strunách.

Zpívejte mu novou píseň, hrejte dobře za hlaholu polnic.

Neboť slovo Hospodinovo je přímé, v každém svém díle je věrný.

Miluje spravedlnost a právo, Hospodinova milosrdenství je plná země.

Nebesa byla učiněna Hospodinovým slovem, dechem jeho úst pak všechno jejich zástup.

Jako hrází drží pohromadě mořské vody, vodstva propastí uložil v zásob-

nicích.

Boj se Hospodina, celá země, všichni obyvatelé světa, žijte v jeho bázni!
Co on řekl, to se stalo, jak přikázal, tak vše stojí.

Záměry národů Hospodin maří, lidem úmysly hatí.

Záměry Hospodinovy platí věčně, úmysly jeho srdce po všechna pokolení.

Blaze národu, jemuž je Hospodin Bohem, lidu, jež si zvolil za dědictví.
Hospodin se dívá z nebe, vidí všechny lidské syny,
ze svého pevného trůnu shlíží na všechny, kdo obývají zemi.

On utvořil srdce každého z nich, on též rozumí všem jejich skutkům.

Král se nezachrání velkým vojskem, rek se nevyprostí velkou zmužilostí.
Selže kůň, k záchraně nepostačí, velkou silou svou k úniku nepomůže.

Ale oko Hospodinovo bdí nad těmi, kdo se ho bojí, nad těmi, kdo čekají
na jeho milosrdenství,

aby ze smrti je vysvobodil, naživu je zachoval v čas hladu.

Naše duše s touhou vzhlíží k Hospodinu, on je naše pomoc, náš štít.

Z něho se raduje naše srdce, my doufáme v jeho svaté jméno.

Tvoje milosrdenství buď, Hospodine, s námi; na tebe s důvěrou čekáme!

Modleme se za:

- Sílu k porodu pro Hanku Kucovou, která má termín 16.5.2014
- Zdraví vývoj miminka Veroniky Jírové a miminka Markéty Gabriškové
- Zdraví a sílu při chemoterapii pro Růženku Krnáčovou
- Petru Novozámskou u které se lékaři rozhodují zda operovat či ne
- Jirku Jíru a jeho problémy v práci
- Květu Kupkovou, její maturitu, přijímačky, tatínka...
- Den matek a program dětí
- Svatbu Jakuba Pospíšila, který býval správce sborového domu, a bude se v naší modlitebně také ženit a to 17.5.2014
- Přípravu a průběh Noci kostelů, která proběhne 23.5.2014

Děkujeme za:

- Požehnaný čas Velikonoční
- Milost výstavy Blahoslavení

Tato nová rubrika je otevřena příspěvkům od všech čtenářů, podnětům k modlitbám a vděčnosti.

Nedělní bohoslužby

- 4.5. vedení: Miloš Matys
kázání: Martina Matysová
- 11.5. vedení: Martina Matysová
kázání: Martina Matysová
- 18.5. vedení: Miloš Matys
kázání: Daniel Kuc
- 25.5. vedení: Martina Matysová
kázání: Miloš Matys

**Nedělní škola
pro děti**

- 4.5. Lukáš K. (Lukáš)
11.5. Den matek
18.5. Petra M. (Tomáš)
25.5. Kamila M. (Bety)

Rozhovory nad Biblií

Každé úterý v 18:00 v Oáze
Téma: 6. a 20.5. Janovo evangelium
13. a 27.5. Římanům

Skupinky**Smíšená skupinka:**

Středa 14.5. v 18:00
v Brništi Hlemýždí

Skupinka mužů v Oáze:

čtvrtek 29.5. v 19:30

Skupinka v Mimoni:

středa 7. a 21.5. v 18:00
u Hany Šulcové

Skupinka v Novém Boru:

středa 14. a 28.5. v 17:00 u Korolusových

Skupinka ve Stráži pod Ralskem:

každý čtvrtek v 17:30 u Berkových

Pixit

pátek 17:00

- 2.5. Miloš
(obč. Tom+Ondra)
Císt Deuter.
- 9.5. Martina
(obč. Vítek+ Lukáš)
Císt Deuter.
- 16.5. Martina
(obč. Kristy+Bety)
Císt Deuter.
- 23.5. Miloš
(obč. Květa)
Císt Deuter.
- 30.5. Martina
(obč. Martina)

AKCE SBORU:

Neděle 4.5. Po skončení bohoslužeb porada k Noci kostelů

Neděle 11.5. Den matek

Neděle 11.5. Modlitební setkání v 17:00

Pondělí 19.5. Setkání staršovstva v 19:00

DALŠÍ AKCE:

23.5. Noc kostelů 17:00-24:00

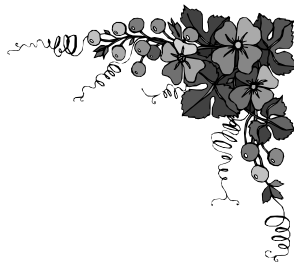
TAXISLUŽBA:

David Matys, tel. 724066686

BLAHOPŘEJEME

Narozeniny tento měsíc slaví:

- 8.5. Kamila Matysová
- 12.5. Markéta Gabrišková
- 15.5. Karel Kuc
- 16.5. David Matys
- 21.5. Kristýna Matysová
- 24.5. Tomáš Matys
- 24.5. Jáchym Kuc
- 26.5. Anežka Marková
- 30.5. Martina Berková
- 30.5. Hana Matysová ml.

Vydalo BJB Brniště pro svou vnitřní potřebu**Šéfredaktor:** Martina Matysová

martina.matys@bjb-brniste.cz, 607705926

Korektura: Růžena Kucová**Tisk:** David Matys**Uzávěrka** příštího čísla je ve čtvrtek 22.5.2014